

Dagin eftir í Bukarest:

»Faroe football — no good!«

Eitt 7-0 tap er eisini við til at seta Føroyar á heimskortið

Hóast Rumenia sum heild er sera fátækt, so er høvudsstaðurin Bukarest ikki nakar fátækligur býur. Har er nógv at hyggja at. Katólskar kirkjur, fornminnisøvn og søguligir bygningar. Fátækum fólki og biddarum er heldur ikki meira av í Bukarest enn í øðrum øðrum europeiskum stórbýum.

Einasti munur, tann ferðandi leggur til merkis millum Bukarest og vesturlendskar býir, er, at asfalt ella brúgvasteinar ikki eru á øllum veginum, at handlarnir ikki hava so stórt úrval og at gøtuljósini verða sløkt tíðliga í stórum parti av býnum.

Tað einasta, sum býur einum ímóti, eru tveir veldugir bygningar, Ceaucescu læt byggja, eftir at hann hevði givið orðrar til at ríva eina stóran part av gamla býarpartinum niður — har millum fleiri aldargamlar kirkjur. »Sigur sosialismunnar«, kallast hesar veldugu, ovurhonds dýru betong-borgir. Tað einasta orð, tær kemur í hug fyrri at lýsa tað er — perversast...

Blítt fólk

Hóast ferðafólkastreymurin til tey fyrr so afturlatnu eystanlandini óktist sera skjótt, so eru framvegis fá, sum fara til Rumenia. Men tey, sum fara, verða sera væl móttikin av fólkinum. Eg tosaði við nakrar sviar á hotellinum har eg búði, sum høvdu ferðast í landinum í nakrar vikur. Og teir høvdu ongantið upplivað slíkan blíðskap sum tann, teir høvdu møtt hjá tí fátæka fólkinum úti á landinum í Rumenia. Tað er eisini nakað, sum teir føroyingar, sum hava verið í Rumenia við klæðum, vita at siga frá.

Men bukarestbúgvur eru eisini sera fyrrikomandi. Og skalt tú koma í samband við teir er tað — sum so nógv aðrastaðni — best at fara á eina ølstovu.

Góðar øl!

Ølirnar, teir skonkja í Bukarest, eru øl, ein kann finna seg í. 0,75 litur! Glosini eru tjúkk og óstortlig. Ofta við rívum í. Serliga rein er tey heldur

ikkí. Men tað verður ikki tikið so tungt. Har eru bara mannfólk á ølstovnum.

Tað er dagin eftir dystin millum Rumenia og Føroyar. Eg eri komin í prátt við Daniel, ein ungur maður sum livir av at veksla pengar á gøtuni.

Hann er ikki serliga stinnur í enskum, so tosið gongur heldur striltið. So tá hann spyr hvaðani eg eri, tími eg ikki undir at forklára honum, at eg eri úr Føroyum. Eg sigi í staðin — sum ferðandi føroyingar tíværi ofta gera — at eg eri úr Danmark.

Hann greiðir mær so frægt hann kann frá um Rumenia, um politisku broytingarnar, sum verið hava, um Bukarest — og kemur so inn á liðið Steua Bukarest. Fótbóltsfelagið, sum herurin eigur, og sum tí hevur ráð at hava dýrar spælarnar og venjarar.

Spyr um eg sá dystin í sjónvarpinum kvældið fyrri, tá Rumenia og Føroyar spældu á stadion hjá Steua Bukarest.

Jú, eg hevði sæð hann.

he? Balint three gol — very good rumenia football, he?

Faro — no good

Og so fer hann undir tað, sum eg ikki tímdi fyrri løtu síðani: at greiða frá um mótsæðuliðið hjá Rumenia. Um Føroyar...

— Faro football no good. Faro small, small country — no good for football.

Hann visti eisini at siga á leið hvar Føroyar vóru, og at tað vóru nakrar oyggjar.

Daniel helt — av røttum — lítið um avrikið hjá før-

Høvudsborgin í »Sigri Sosialismunnar«, sum Ceaucescu læt byggja. Ein tann størsta og dýrasta borgin í Europa — í einum tí fátækasta landinum

oyska liðnum. Men bukarestbúgvur visti, takkað verið dystinum, at Føroyar eru til.

EM

Vit, sum av fyrstan tíð vóru ímóti, at Føroyar fóru upp í altjóða fótbólt, vóru m.a. bangin fyrri, at onki uttan stórtap fór at spyrjast burtúr.

Tann óttin varð gjørdur til skammar í EM-undankappingini.

Harafturat fingur Føroyar bæði nógv og positiva umtalu í útlendskari pressu. Vit »komu á heimskortið« í hugaheiminum hjá nógvum fólki. Og so fingur føroyingar endiliga nakað, vit kundu vera samdir um — og

stoltir av.

EM-luttøkan var væl-eydnað, bæði so og so.

Øll umtala er góð

Sjálvandi er umtalan av Føroyum ikki so nógv eftir at vit hava tapt 7-0, sum eftir at vit hava fingið eitt gott úrslit. Og tann umtala sum er, er fyrri ein stóran part negativ. Eitt úrslit sum hetta seinasta fær nógv at halda, at eitt land sum Føroyar skal halda seg burtur frá altjóða fótbólti.

Men tá menn á eini østovu í Bukarest standa og tosa um hvussu vánaligir føroyingar eru í fótbólti, so vita teir, at vit eru til! Tað vistu teir ikki fyrri stuttari tíð síðani.

Og at fólk frættir um Føroyar kann ikki vera annað enn positivt fyrri okkum. Tað ger ikki so nógv um tey eisini vita, at vit ikki eru heimsins bestu í fótbólti.

Vinna, bert vit eru við

Taparar í ítróttarkappingum nýta ofta floskulin um, at tað týðningarmesta ikki er at vinna, men at luttaka — mangan fyrri at fjala út yvir at teir eru harmir um, at so illa gekst.

Men spurningurin er, um hetta ikki er fult og heilt galdandi fyrri okkara landslið. Bókstavliga talað.

Ti hvør einasti dystur, uttan mun til um vit tapa ella vinna, er við til at seta okkum á heimskortið. Og gerast tapini ov nógv og ov stór og umtalan ov negativ kunnu vit — ið hvussu er í nøkur ár afturat — afturvísja tí við at siga, at vit eru við fyrri at læra.

Inntil okkara »lærutið« um nøkur ár kann sigast

Hóast vit taptu 7-0, so visti Daniel á myndini omanfyri meira um Føroyar eftir, enn undan dystinum

at vera farin, kunnu vit róliga fegnast um, at øll umtala, Føroyar fáa í sambandi við landsdystirnar er við til at siga fólki, at vit eru til.

Og umtalan verður ikki minni tá vit fara at spæla heimadystir í Føroyum, og útlendsk tíðindafólk koma hendanvegin. Úr londum við stórar keypiorku.

Tað er nakað sum kann — ella átti at kunna — brúkt av eitt nú fiskasølu og ferðamannavinnu.

Somikið meira kann ein bara argast inn á, at tað er Shell og ikki Fiskasølan, sum stendur á bringuni og rygginum á okkara spælarnum.

